

Carlstads-Gillet

Två gånger om året är det möte i Carlstads-Gillet. Det är en gemenskap jag gärna rekommenderar fler Karlstadsbor med hemvist både inom och utom stadens hank och stör.

Till dessa möten reser jag med nöje de 100 milen tur och retur från Kalmar, min bostadsort sedan 1978. Jag gör det av ett flertal anledningar. Som pensionär styr jag numer min egen tid. Med stigande ålder ökar också längtan till hembygden från den "landsflykt" som dagens rörliga samhälle tvingar allt fler människor till.

• • •

Men jag gör det förvisso också för både väntade och oväntade upplevelser. De oväntade innebär alltid en extra krydda. Vid introduktionsansökan blev jag sålunda uppringd av gilleskrivare Erik Hellberg som visade sig vara före detta arbetskamrat med min bror Ulf under dennes tid på "Kassan"-Försäkringskassan, då den låg i korsningen Östra Torg- och Hamngatorna. Förstår att Ulf likade honom.

Vid intagning som skedde i möteslokalen i Werm-landsbankens gamla lokaler, intill Frimurarhuset vid Stora torget, fick jag av äldre gillesmedlem reda på något helt nytt om min farbror Axel Larsson som arbetat där. Att han kallades Axa för att han skötte bankaffä-erna med bönderna.

Efter avslutad intagning kom en man fram till mig och frågade om jag minns honom och visst kände jag igen den jovialiske, Kristinehamnsättade sifferkarlen på Värmlands Lantmän, Erik Dahl. Hos honom kinesar jag nu varje gång jag kommer hem till Karlstad för gillesmöte.

• • •

På höstmöte 2008 eftersits kom jag att sitta vid samma bord som en livfull man vars ögon jag tyckte jag kände igen. Jag zoomade in hans namnskylt. Anders Mattsson. En Lysviksgrabb som efter Uppsalaåren fick fint jobb på Wermlandsbanken.

Som grädde på moset skrev han sedan ett synner-ligen gediget verk på 500 sidor om arbetsgivaren och dess historia. Inte nog att vi skrevs in på Värmlands nation samma höst. Vi hade dessutom, vilket jag inte kom ihåg, delat rum på nationens nödförläggning innan vi hittade boplatser på stan. Gissa om vi hade mycket och många att prata om den kvällen.

• • •

Så är det i Carlstads-Gillet. Där väntar både väntat och oväntat. Ett säkert vårtecken är halvårsmötet i Carlstads-Gillet, i år i slutet på april. Bättre vårtecken finns inte för en gammal utvandrare som längtar stenarna.

